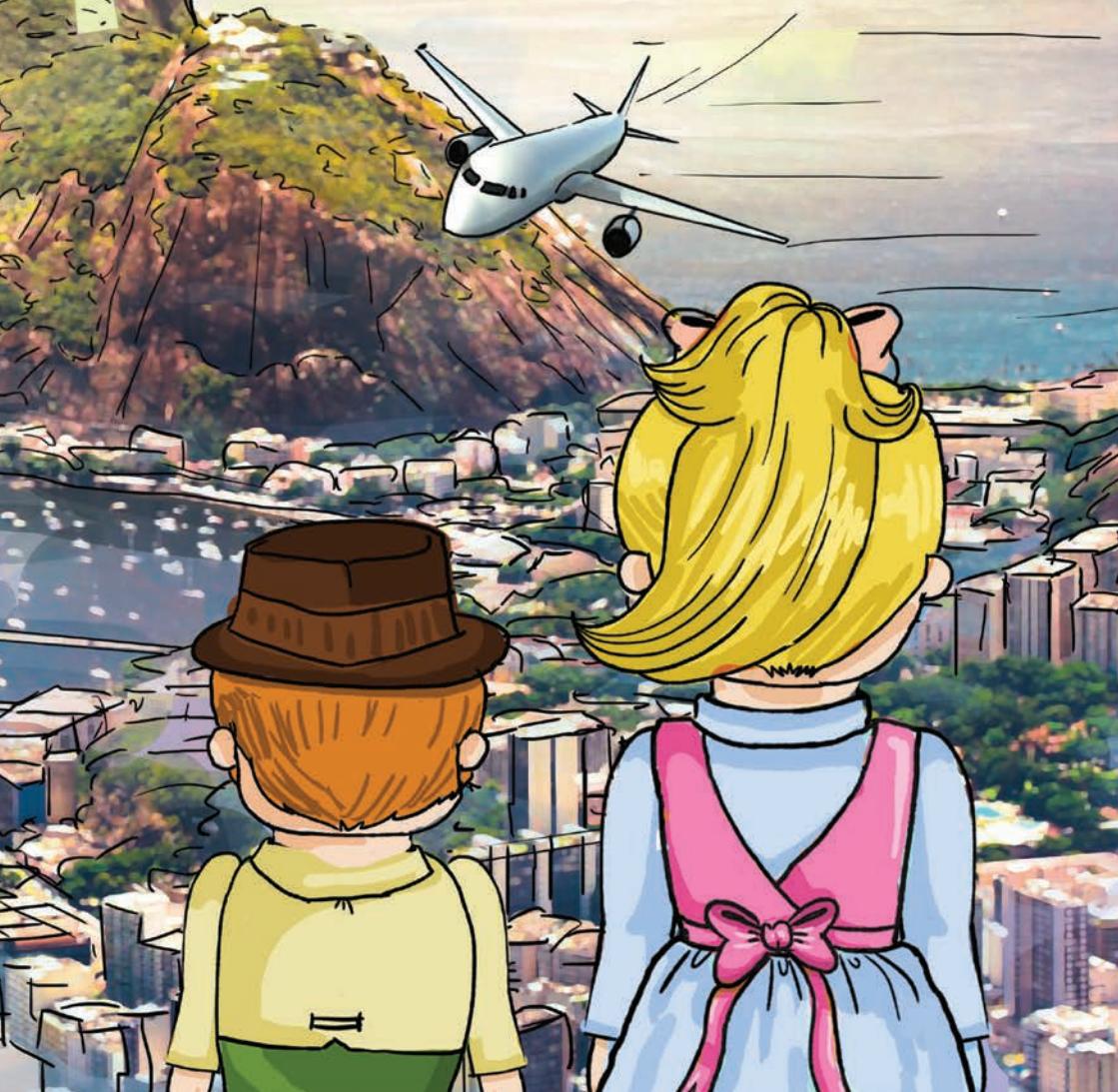

Arco & Iris u Južnu Ameriku

Dragi čitače,

Ovo je priča o Arkovom i Irisinom putovanju u Južnu Ameriku.

Arko i Iris su dvoje mladih ljudi, koji su dugo živeli na kasici prasici koja je čuvana u staklenoj kutiji u Muzeju štednje u Torinu u Italiji.

Priča o Arku i njegovoj sestri Iris vodi nas u predivan svet kolekcije koja se sastoji od oko 1700 kasica prasica, donacija muzeju porodice Tana, sa posebnom pažnjom na primerke iz dalekih zemalja, sa pregršt neverovatnih mesta.

Putešestvije naše dvoje dece daće priliku roditeljima, da provedu zabavno veče sa svojom decom, učeci pri tom nove ideje i porazmišljajući o načinima kako da upravljuju svojim novcem, a čemu deca mogu biti podučena vrlo rano, na kreativan i zabavan način.

Na poslednjoj strani, a kako bismo pomogli roditeljima i deci da upamte, nalazi se rezime u obliku jednostavne rime.

Nadamo se da ćete jednako uživati u čitanju ove knjizice, baš kao što smo i mi uživali dok smo je pisali.

Arko i Iris su već dugo, dugo zalepljeni na kasici prasici, držeći se za ruke, preko predivne duge.

Voleli bi da su mogli da sednu na avion i odlete visoko, da zapravo vide dugu, a koju su do sada samo mogli da zamišljaju!

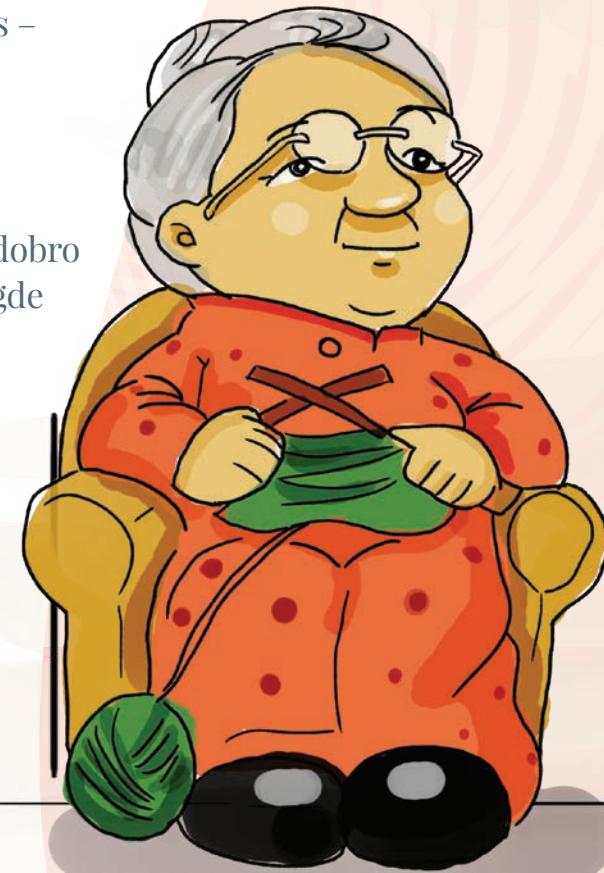
Ziveli su u Torinu, Muzeju koji je potpuno posvećen štednjici, a u staklenoj kutiji do njihove, bila je predivna kasica prasica, u obliku globusa, sa dvoje vrlo neobičnih ljudi koji sede na avionu!

Kako mora da je zabavno putovati! Moramo da izademo i istražimo svet! Kakve bismo tek avanture imali i ko zna kakva divna mesta posetili...

Ali kako bi oni mogli da ostvare svoj Asan? Činilo se nemogućim!
Oni nikada nisu bili van Muzeja...

Tako su odlučili da zatraže pomoć od jedne fine, starice, koja je sedela u kutiji do njihove.

“Dragi moji Arko i Iris – reče im ona – ja sam veoma stara i nikada nisam odavde izlazila, ali savet vam mogu dati, a to je da dobro porazmislite o tome gde želite da idete, pa da potom ostavite sa strane novac koji će vam biti potreban i pogledajte i u svojoj kasici prasici, da vidite da li je nešto ostalo...”

Malo po malo, dani su prolazili, a Arko i Iris su skupljali novac koji je ostao zaboravljen u ostalim kasicama prasicama.

Jedne noći, ne znajući da li je to sve bio samo san ili kakva magija, probudiše se kao pravi ljudi... od krvi i mesa!!! Verovati nisu mogli.

Često su nadugo i naširoko zajedno razmišljali gde bi prvo putovali i pošto su prelistali sve atlase, obrnuli sve globuse koje su pronašli u kolekciji, odlučili su: žele da idu za Južnu Ameriku!

Najpre uzeše jedan lep kofer, boje
duvana, sa drugog izložbenog stalka
i u njega staviše novac koji su uštedeli za
putovanje.

Starica beše u pravu: dinar po dinar
pogača... i kad ti novac zatreba, tu je da ti
se snovi ostvare!

Srećni i uzbudeni, pozvaše taksi do aerodroma i
uzeše dve karte za Brazil!

Na aerodromu su sreli puno neobičnih ljudi. Među ostalim turistima, za oči im zapade jedan i odmah su znali da je on zaista srećan: na sebi je već imao slamenati šešir i naočare za sunce. Jasno je bilo da ide na odmor svojih snova i da je za to putovanje štedeo već dugo.

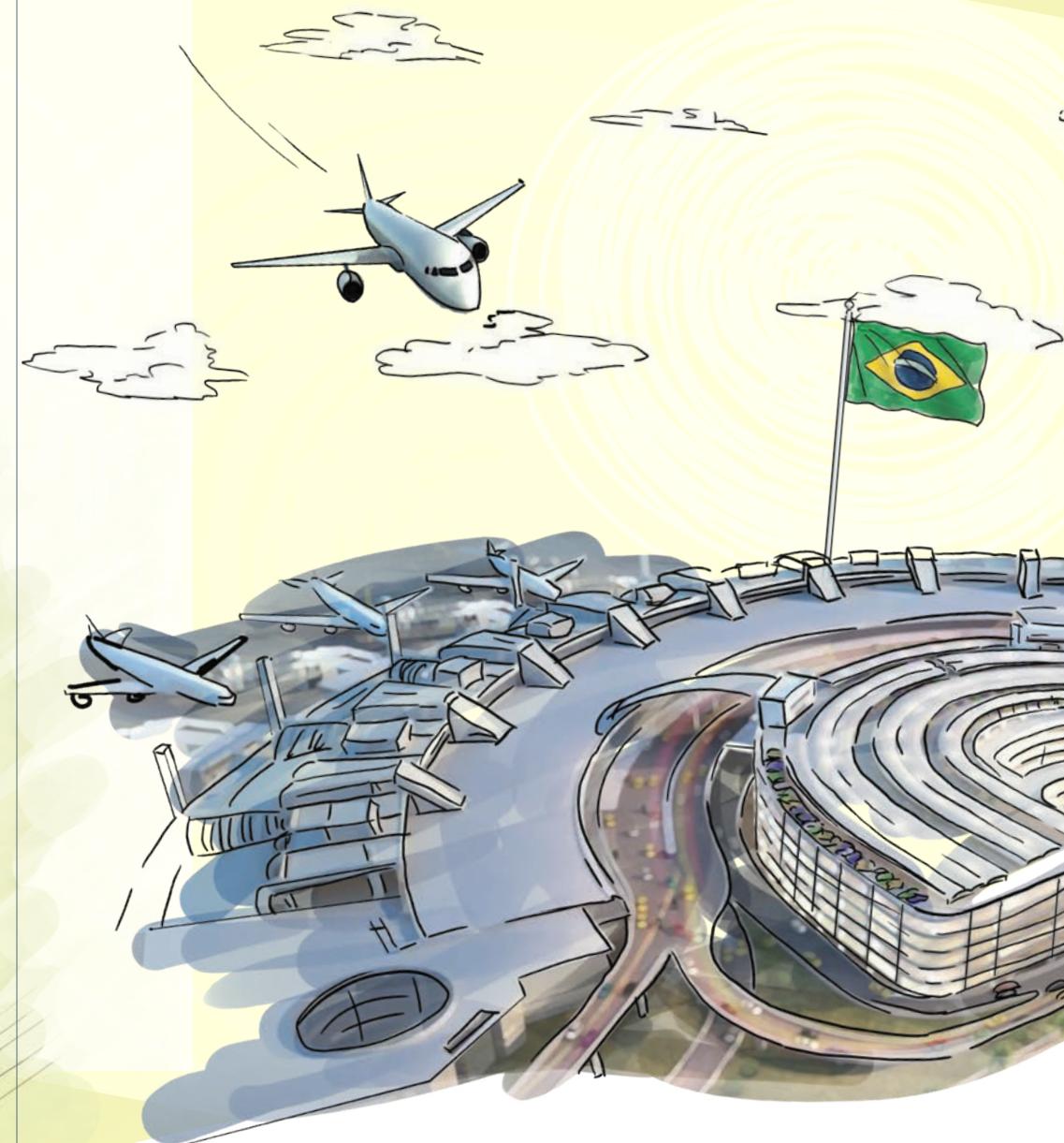
8

Broj njihovog leta je bio... AZ674... i dok su čekali da se ukrcaju, ugledaše pilota kako ulazi u kabinu.

Iris reče Arku: "On mora da je vrlo pametan, isti je kao i onaj iz treće kutije, levo, u desnom krilu Muzeja."

Let je bio nezaboravno iskustvo! Nebo je bilo nepregledno i pre nego što su se uzdigli iznad oblaka, ugledaše čak i dugu! Oblaci ispod njih činili su se kao pamučne planine, a kada su ugledali okean, bio je beskrajan kao i samo nebo!

Avion je počeo da sleće: približavali su se svom odredištu. U pravom trenutku su sleteli na aerodrom Antonio Karlos Jobim, u Rio de Žaneiru.

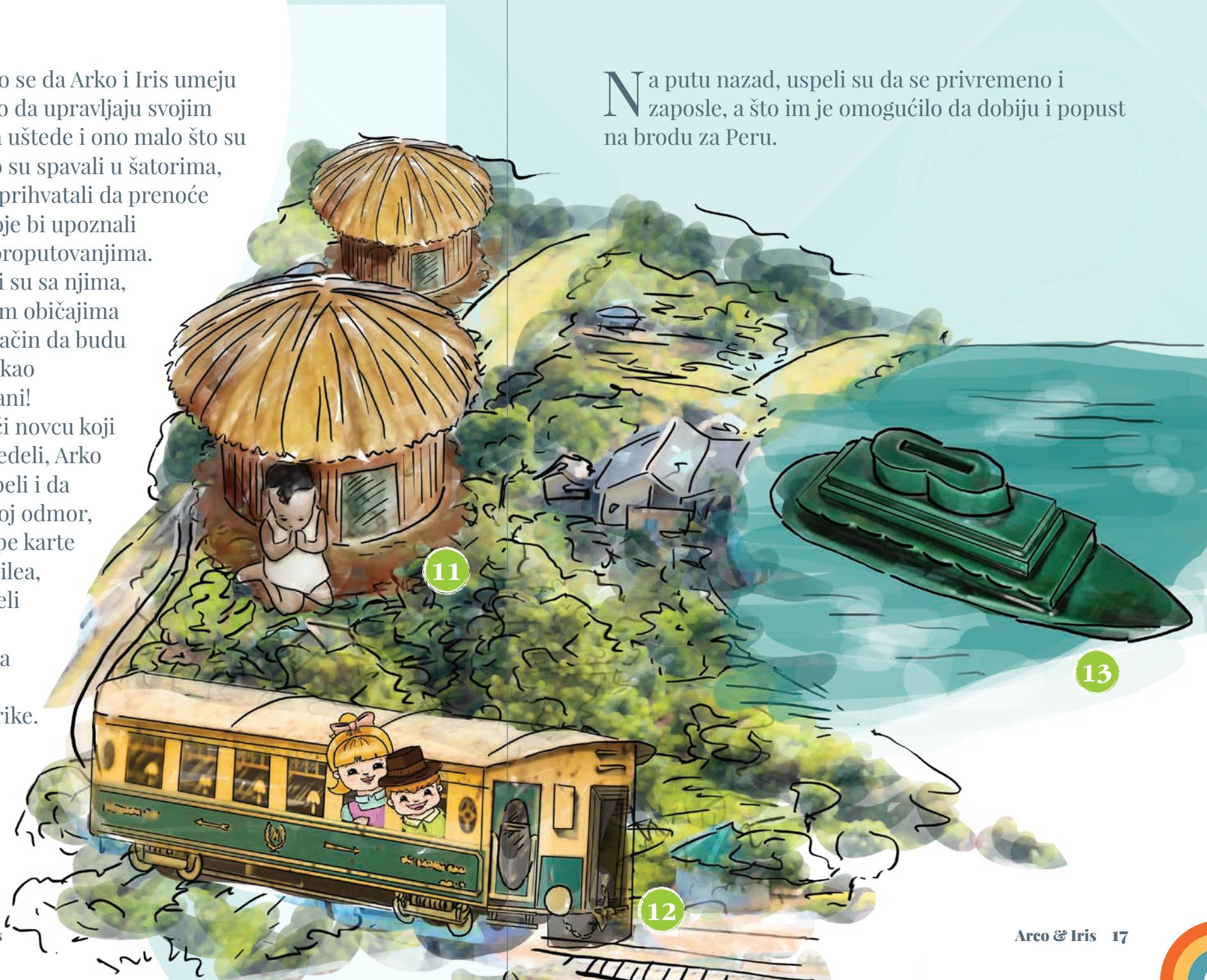
Kad su izašli iz aerodroma, naidoše na jednu gospodju koja prodaje voće. Bila je vrlo neobično obućena, ali da budemo iskreni, osim kasica prasica u Muzeju, oni do tad drugo nisu ni videli.

Videvši da deluju kao da su se izgubili, žena ponudi da im malo pravi društvo. Arko reče Iris: "Ovo mora da je zaista fino mesto, vidi kako su samo dobri i ljubazni ljudi ovde." Kako se činilo da je žena vrlo iskusna u svom poslu, Iris je upita da im pomogne, jer do tad nikada nisu raspolagali pravim novcem.

Ona ih potom posavetova da naprave plan, a koji bi im pomogao da odluče koliko dugo će provesti na putu, kao i da izračunaju koliko mogu da priušte da potroše svaki dan na hranu, smeštaj i put. Ukoliko bi uspeli da svaki dan uštede po nešto, mogli bi i da kupe neke suvenire za svoje prijatelje u Muzeju. Takođe im je predložila da uvek nešto ostave i sa strane, jer nikada ne znaš šta se može dogoditi, kada nisu kod kuće. Baš kao što i stara poslovica kaže: uvek ostavi po nešto i za crne dane. Iris klimnu glavom i reče da će baš to i uraditi.

I spostavilo se da Arko i Iris umeju baš dobro da upravljaju svojim novcem: da uštede i ono malo što su imali, često su spavali u šatorima, pa su čak i prihvatali da prenoće kod ljudi koje bi upoznali na svojim proputovanjima. Razgovarali su sa njima, učili o novim običajima i to je bio način da budu prihvaćeni kao pravi meštani! Zahvaljujući novcu koji su tako uštедeli, Arko i Iris su uspeli i da produže svoj odmor, pa čak i kupe karte za voz do Čilea, kako bi videli kraljevske pingvine, na obroncima Južne Amerike.

N a putu nazad, uspeli su da se privremeno i zaposle, a što im je omogućilo da dobiju i popust na brodu za Peru.

U Peruu, poslušaše savet jednog meštana i za svega nekoliko centi, kupiše dve karte za minibus, a koji ih je posle naporne vožnje preko Urubamba doline, doveo da Maču Pikču, drevnog grada Inka. Neverovatan povratak u prošlost i pravi, arheološki dragulj! Tu su saznali da su Inke koristili kauri novac od školjki, koji je bio zlata vredan.

Nažalost, kako to uvek biva, raspust se bližio kraju. ali kakva su sve divna mesta posetili, zahvaljujući tome što su brižljivo vodili računa o novcu i kako je samo zabavno bilo! Svaki dan je bio potpuno uzbudljiv, a ne kao dani koje su proveli zalepljeni na u staklenoj kutiji u Muzeju!!!

Iris reče Arku: "Naučili smo važne stvari na ovom našem putovanju... Nikada nisam mogla da poverujem da će ciljevi koje za sebe postavimo biti i način na koji ćemo i da ih ostvarimo. Zapravo, znajući koji su nam ciljevi, nikada ih nismo izgubili iz vida, a uvek možemo i da se predomislimo, kao što i jesmo, kada smo odlučili da odemo za Čile." Arko je na to dodao: "Pošto se nismo razbacivali sa novcem, uspeli smo da vidimo sve što smo i planirali, a pri tom smo se sjajno i proveli!"

D ošlo je vreme da se vrate u Muzej. Na putu kući, sedeli su pored jedne mlade devojke, koja je bila njihovih godina. Imala je vreću punu sitnog novca. Bila je zaokupljena brojanjem i jedno vreme nije ni primećivala Arko i Iris.

P otom ih pogleda i ljubazno se predstavi: "Ja sam Peni štedljivica, i štedim sve što mogu. Upravo se vraćam sa odmora i ovo je novac koji mi je preostao. Sačuvaću ga, kako bih idućeg leta mogla da posetim baku i deku." Arko je upita da li zna neka dobra pravila za štednju. Ona odgovori: "Volim da štedim, ne zato što sam škrta ili gramziva, već imam puno snova koje želim da se ostvare."

I dok je Peni pričala, nastavila je da stavlja novčiće u koje je brojala u kutiju neobičnog izgleda.

Videvši da im je to privuklo pažnju, Peni im pokaza kutiju, mali kovčeg sa pregradama i reče: "Roditelji su me od malena učili da budem nezavisna, te da planiram kako da ostvarim svoje snove.

Kasica prasica koju su mi poklonili, pomaže mi da odlučim kako da koristim novac koji mi je dat ili koji zaradim, radeći sitne, kućne poslove.

Tada sam odlučila da želim da uštedim nešto novca za Božić, rođendane i odmore, baš kao što je ovaj bio. Ali isto tako znam da ima ljudi koji nemaju koliko i ja, pa sa strane uvek odvojim мало i za njih, jer volim da delim!"

Arko i Iris su bili presrećni kada su sleteli u Torino.
Na svom propovijedovanju, posetili su razna, interesantna mesta, upoznali nove ljude i naučili puno novih stvari!

Shvatiš da mogu ponovo na put, da upoznaju nove ljude, iz različitih kultura, koji govore druge jezike i vide neobične životinje... ali prvo moraju da uštide novac koji im je potreban!

Kako su se uplašili da će zaboraviti sve što su naučili, Iris reče Arku: "Moramo pesmu da napišemo, koja će nam pomoći da se setimo."

Rima o strpljivom mravu

Svake noći iz glavice moje,
snovi se roje.

Znam da ne mogu svi postati java,
Pa ih moram promisliti dobro, da ne zaboli me glava.

Strpljiv i pažljiv moram biti,
A parice će se brzo nakotiti.

I što bi stari ljudi rekli,
Te su tako zimu i pretekli:

“Zrno po zrno pogača, kamen po kamen palača!”

Uštedim li dinar dana svakog,
Možda će ih u zlato pretvoriti lako!
Nauka nije, to već svako zna,
Pažljiv i strpljiv moram biti ja!

MUZEJ ŠTEDNJE

Muzej štednje je jedinstven i inovativan način osmišljen da se podstakne finansijsko obrazovanje.

Dosta ljudi ima problema u upravljanju svojim novcem, a sve usled nedostatka osnovnih ekonomskih i finansijskih veština. Muzej ima za cilj da pomogne ljudima da donesu racionalne i dobro informisane odluke, koje će im omogućiti da ostvare svoje prioritetne ciljeve.

U prostorijama ovog muzeja, deca, tinejdžeri i odrasli mogu naučiti kako da savesno raspolažu novcem, te i da nauče i iskuse finansije na razne, multimedijalne načine.

Muzej štednje

Via San Francesco d'Assisi 8/a

Besplatan poziv (iz Italije): 800 167 619

info@museodelrisparmio.it

www.museodelrisparmio.it

Od 10 do 19h - Utorkom zatvoreno

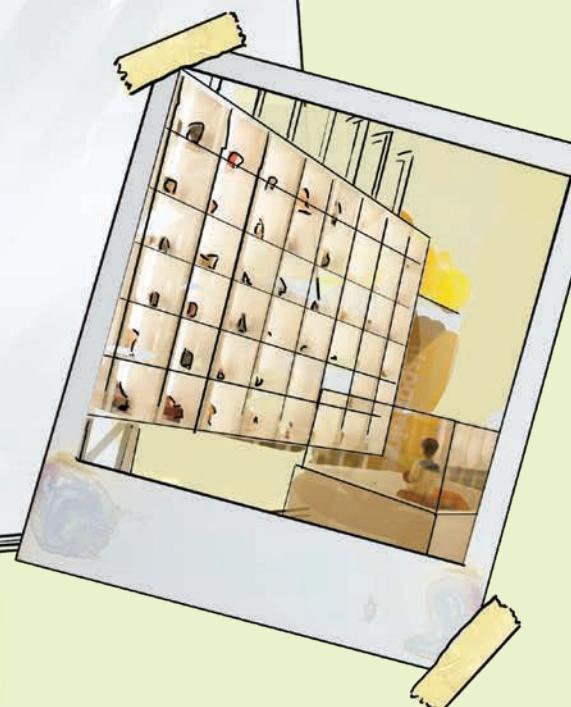
Rezervacije neophodne za grupe i škole

Zapratite Muzej štednje na:

[@museodelrisparmio](#)

[@MdR_Torino](#)

[@mdr_torino](#)

KASICA PRASICA

1 Children with Rainbow, 1970–1980, emajlirano tvrdo zemljano posude, Tajvan 2 Globe Albie & Gibie Vultures Wonderful Airlines, 1990, Keramika, SAD 3 Old Woman in an Armchair, 1960–1970, gips, nepoznato poreklo 4 Globe Methodist Missionary Society, 1970, plastika, UK 5 Globe, 1930–1940, lim, Italija 6 Trip Money Suitcase, 1990, keramika, UK 7 Taxi, 1980–1990, plastika, Grčka 8 Tourist, 1990–2000, porcelan, UK 9 Airplane Pilot, 1954, plastika, USA 10 Brazilian Woman, 1990–2000, kaširani papir, Brazil 11 Hut with Child, 1950te, glazirana keramika, Italija 12 Wagon-Lits, krajem 1800te, lim, Belgija	13 Transatlantic, 1930–1940, keramika, Francuska 14 Minibus, 2000s, kaširani papir, Peru 15 Moustached Man, 1960–1970, hladno farbana terakota, pliš, Meksiko 16 Penny the Pincher, 1950–1960, porcelain, UK 17 Red Box with Four Compartments, 1930s, lim, UK 18 Little Chinese Girl, 1990–2000, tvrdo hladno farbano zemljano posude, Kina 19 Elephant with Monkey, rane 1900te, zamak, 20 Policeman Child, 1990te, toplo i hladno farbano zemljano posude, Francuska 21 Javanese Boar, 1600–1800, terakota, Indonezija 22 Little Dutch Girl, 1960–1970, porcelan, Holandija

Prevedeno od strane
Intesa Sanpaolo Banke BiH

Graphic design
Mosaico Studio

www.museodelrisparmio.it